

заборонила розміщувати в космосі будь-які об'єкти з ядерною зброєю на борту.

Коли Генеральна Асамблея ООН приймала Договір по космосу 27 січня 1967 р., йшлося не про те, щоб мати справу з кожною конкретною непередбачуваною обставиною, яка могла б виникнути під час дослідження і використанні космічного простору та небесних тіл. Договір по космосу встановив комплекс основних принципів, покликаних регулювати космічну діяльність держав [1, с. 15].

Успіх правотворчого процесу ООН щодо прийняття Договору по космосу, також як і наступні угоди, які конкретизували його принципи, обумовлений був готовністю держав домовлятися, приймати, підписувати і ратифікувати ці важливі документи в самий розпал холодної війни. Договір по космосу і ті угоди, які слідували за ним, свідчать про внесок, зроблений представниками провідних космічних та інших держав, які внесли свій активний внесок в успішне завершення переговорів і підведення їх підсумків [2, с. 154].

Таким чином, міжнародне космічне право пройшло не досить тривалу, проте важливу для становлення суспільних відносин у цій сфері, історію свого розвитку. Дотримання відповідних угод, прийнятих в ході його розвитку, є важливою запорукою дотримання правопорядку і законності у вказаній сфері.

Література

1. Международно-правовые вопросы освоения космоса: материалы круглого стола X ежегод. Всероссийской науч.-практ. конфер. «Актуальные проблемы современного международного права», посвящ. памяти проф. И. П. Блищенко, Москва, 13-14 апр. 2012 г. / отв. ред. А. Х. Абашидзе, Г. П. Жуков, А. М. Солнцев. – М.: РУДН, 2012. – 180 с.

2. Жуков Г. П. Международное космическое право / Г. П. Жуков. – М.: Изд-во Ун-та Дружбы Народов, 1990. – 290 с.

УДК 347.823.13

Алампієва А. Ю., студентка,
Навчально-науковий Аерокосмічний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ,
Науковий керівник: Зуєва В. О., к.п.н., доцент

ОКРЕМІ ПИТАННЯ УПРАВЛІННЯ ВИКОРИСТАННЯМ ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ

У зв'язку з тим, що останнє століття ознаменувалось таким вдалим винаходом, як літаки, а з роками їх кількість почала збільшуватися, виникла необхідність розподілу та управління повітряним простором,

планування маршрутів, а також загального управління використанням повітряного простору.

Слід зазначити, що управління використанням повітряного простору – це процес планування останнього, заснований на динамічному його розподілі за часом для забезпечення максимально можливого використання.

Управління використанням повітряного простору країни та повітряного простору над відкритим морем, де несе відповідальність Україна, реалізується на трьох рівнях: стратегічному, предтактичному, тактичному, що охоплюють завдання цивільно-військової координації. Управління на першому рівні здійснюється Державіаслужбою України за погодженням з Міністерством оборони України, на другому та третьому – Укراероцентром та Центрами ОрПР в межах їх компетенції.

Предтактичний рівень передбачає заходи з планування використання повітряного простору та його щоденного розподілу між компаніями-перевізниками на тимчасовій основі відповідно до державних пріоритетів.

Тактичний рівень передбачає заходи в день проведення діяльності щодо перерозподілу в реальному часі повітряного простору, що було заплановано на предтактичному рівні та процедури цивільно-військової координації між відповідними органами ОВС та відомчими органами УВС для вирішення можливих конфліктів під час обслуговування ГАТ та управління ОАТ.

Яким чином відбувається планування використання повітряного простору? Починається процес із того, що кожен користувач повітряного простору повинен подати заявку на використання повітряного простору відповідно до вимог нормативно-правових актів України у Украероцентр, Центри ОрПР, які мають проаналізувати і координувати використання повітряного простору згідно заявкам.

Украероцентр після прийняття рішення оформлює відповідно дозвіл або заборону на використання повітряного простору.

Якщо повітряний простір одночасно використовується (за місцем, часом і висоті) декількома користувачами Украероцентр або Центри ОрПР розподіляють його відповідно до компетенції користувачів, тобто відповідно до державних пріоритетів і за принципами гнучкого використання повітряного простору.

Украероцентр розробляє План використання повітряного простору згідно з рішеннями розподілу і перерозподілу повітряного простору, а також виданих дозволів і заборон на використання повітряного простору.

Дозвіл на використання повітряного простору видається Украероцентром, Центрами ОрПР.

Рішення Украероцентру, Центрів ОрПР в межах наданих повноважень у частині використання повітряного простору є обов'язковими до виконання всіма органами ОВС, УПР та користувачами повітряного

простору.

Дозвіл на використання повітряного простору для виконання польотів повітряних суден видається після отримання дозволу на виконання польотів.

Таким чином, розглянуто основи управління використанням повітряного простору, що представлені на трьох рівнях. Діяльність кожного з них регулюється відповідними службами, які покликані забезпечити ефективне використання повітряного простору України.

Література

1. Положення з використання повітряного простору України: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 29.03.2002 № 401 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0772-06>

2. Інструкція по плануванню і використанню тимчасово зарезервованого повітряного простору і умовних маршрутів обслуговування повітряного руху: затв. Наказом Державіаслужби від 22.05.2006 № 354 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0664-06>

3. Про затвердження Зміни до Інструкції зі складання заявок на використання повітряного простору під час планування проведення відповідного виду діяльності: Наказ Міноборони, Мінінфраструктури України від 09.07.2015 № 324/259 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0899-15>

УДК 347:346.3(043.2)

Банах В. Д., магістр,
Юридичний факультет,
Тернопільський національний
економічний університет, м. Тернопіль
Науковий керівник: Слома В. М., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ НОТАРІАЛЬНОГО ПОСВІДЧЕННЯ ДОГОВОРІВ ДАРУВАННЯ ТА ДОГОВОРІВ ПРО ВІДЧУЖЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Нотаріат є одним з правозахисних інститутів державної гарантії дотримання законності прав та інтересів кожної людини. Відповідальний за достовірність, нотаріус завжди є представником державної влади і, так би мовити, тримає в своїх руках частину цієї влади. Суд Європейського Співтовариства свого часу визнав, що нотаріус має «виключне право суспільної влади на основі суспільної інвеститури». Безперечно, найважливішим здобутком малої нотаріальної реформи в Україні стало зрівняння у повноваженнях державних та приватних нотаріусів за вчиненнями ними нотаріальних дій. Зменшення навантаження на